

[Socialministeren.]

streres, og til de Ofre, der fra Oppositionspartiernes Side paa flere Punkter blev bragt for at naa denne Ordning.“

Maa jeg hertil svare:

For det første er det ikke Regeringen, men Socialministeren alene, der har Ansvaret for Fortolkningen af disse Love.

For det andet aner jeg, lige saa lidt som formodentlig det ærede Medlem Hr. Krag, hvad han mener med, at man — altsaa jeg — fortsatte med den paatalte Administration af Arbejdsløshedslovene o. s. v.

For det tredje har jeg hverken hørt eller set nogen Art af Kritik over Socialministeriets Fortolkning af den nye Arbejdsløshedslov.

For det fjerde gælder nøjagtig det samme om den fortsatte vedtægtsmæssige Hjælp.

For det femte har jeg med Hensyn til det eneste Punkt, hvor jeg har hørt Kritik, nemlig Spørgsmaalet om Hjælpekassernes Ret til at supplere Hjælpen i Henhold til den saakaldte midlertidige Kriselov, udførligt tilbagevist det ærede Medlem Hr. Krags ganske ubeherskede Overfald paa mig i Sommer. Man truede mig den Gang fra flere Sider, bl. a. fra hele Venstrepresen, med Domstolene, og jeg har gentagne Gange anmodet de Herrer om at hente sig det Nederlag hos Domstolene, som de er ude efter, men forgæves.

De Herrer, navnlig det ærede Medlem Hr. Krag, foretrækker aabenbart de løse Beskyldninger her i Salen og i den Presse, der kritikløst plejer at følge ham, fremfor Domstolene, disse Domstole, som det ærede Medlem endda haanede ved i Sommer at tale om, at han ikke brød sig om Fortolkningskunst. Det gør imidlertid Højesteret. Det er Højesterets Opgave at udøve Fortolkningskunst.

Jeg opfordrer altsaa det ærede Medlem til enten at standse sine urimelige og uretfærdige Angreb paa mig eller ogsaa at prøve den Domstolsafgørelse, som jeg gentagne Gange har opfordret til, og som det egentlig maatte være det ærede Medlems Pligt at æske, naar han overfor den ansvarlige Administration gererer sig, som han stadig gør.

I øvrigt troede jeg, at det ærede Medlem Hr. Krag for denne Tilværelses Vedkommende havde opgivet at optræde som Ordfører, respektive Fortolker, vedrørende Sociallovgivningen. Men maaske har han igen maattet trække i Trojen efter det

fhv. ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens saa bratte Afgang som Afløser af det ærede Medlem. I saa Fald hilser jeg det ærede Medlem velkommen tilbage paa Arenaen; det skal være mig en sand Fornøjelse paa ny som tidligere at behandle den ærede Ordfører omhyggeligt og fuldt ud efter Fortjeneste.

I øvrigt har forskellige ærede Medlemmer fremsat adskillige Udtalelser om Sociallovgivningen og Socialreformen. Men under Hensyn dels til de talrige tidligere Diskussioner herom, dels til dem, der utvivlsomt vil komme i den nærmere Fremtid, dels til, at de afgørende Forslag nu er til Udvalgsbehandling, finder jeg ingen Anledning til nu at beskæftige mig nærmere med de mere principielle Udtalelser ved denne Lejlighed. Dog vil jeg gerne takke det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) for hans varme anbefaling af Forslaget om offentlig Forsorg og for denne anbefalings Begrundelse. Det er jo fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at den offentlige Opinion vilde kræve dette Lovforslag gennemført, hvis Forstaaelsen deraf var mere udbredt, særlig i Landkommunerne. Men det ærede Medlem maa ikke glemme, at Venstre og dettes Presse, der jo navnlig har Udbredelse i Landkommunerne, overfor dette omfattende Lovforslag hele Tiden har vist den samme Mangel paa Interesse, den samme Negativitet som i Almindelighed i de senere Aar. Forhaabentlig vil den ustandselige Talen om Samarbejde fra alle Sider dog ogsaa snart give sig Udslag i Bestræbelser for at gennemføre disse Forslag, som efter min Opfattelse i højere og højere Grad bliver en Nødvendighed, selv om man ikke synes at kunne se dette indenfor det konservative Folkepartis Flertal og ikke at ville se det indenfor Venstre.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit og det ærede Medlem Hr. Christiani har omtalt den forebyggende Børneforsorg og spurgte, om Bevillingen hertil ikke kunde sættes betydeligt op. Forholdet med Hensyn til disse Bevillinger er følgende: Bevillingen til den forebyggende Børneforsorg, der paa indeværende Finansaar er nedsat fra 450 000 Kr. til 415 000 Kr., en Nedsættelse, der er et Led i den generelle Nedsættelse, som er tiltraadt fra alle Sider — den generelle 10 pCt.s Nedsættelse af samtlige frie Bevillinger. Denne Bevilling er paa Forslag til Finanslov for 1933—34 foreslaaet forhøjet — altsaa ikke, som det ærede Medlem Hr. Christiani syntes at mene, nedsat — med 15 000 Kr., for, som